

«ہواالحکیم»

«حکومت جہانی امام عصر علیہ السلام
در قرآن»

سخنران:

دکتر باقرپور کاشانی

اللَّهُمَّ عَجِّلْ لَوْلِيِّكَ الْفَلَاحَ

در سوره‌ی مبارکه‌ی انبیاء، آیه‌ی ۱۰۵
« وَ لَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ ». تا
اینجا آیه، « قال الكتب كلها ذكر»، این جزء
آیه نیست،

« أَنْ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ».
خب به تحقیق که نوشتیم (کتبتم)، (فی
الزبور) زبور کتاب حضرت داوود، (من بعد
الذکر)، ذکر این‌جا تورات مراد، نوشتیم در
کتاب داوود بعد ذکر یعنی تورات، که چی؟

زمین را (أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا) ارث می‌برند،
بندگان صالح من (عبادی) بندگان من،
بندگانی که صالح باشند.

در این خصوص در روایت فرمودند: مراد
از بندگان صالح که مالک زمین می‌شوند،
وجود نازنین قائم آل محمد (صلوات الله و
سلامه علیه) و اصحاب آن حضرت می
باشد، که زمین تحت سلطه‌ی این‌ها قرار
می‌گیرد، و این رو ما در زبور مکتوب کردیم.